

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Spp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2021200293
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mališová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:2021200293.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037, zastúpenej advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, Botanická 17, 841 04 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č.k.: 5015/2021-3 zo dňa 27. októbra 2021, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20S/137/2021 z dôvodu vhodnosti Krajskému súdu v Bratislave, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrhu žalobkyne **n e v y h o v u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

- Žalobkyňa podala na Krajský súd v Trnave správnu žalobu, vedenú pod sp.zn. 20S/137/2021, ktorou sa domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej č.k.: 5015/2021-3 zo dňa 27. októbra 2021 v spojení s rozhodnutím Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy. Týmito rozhodnutiami bola žalobkyni uložená pokuta 1.000 000 eur podľa § 28 ods. 4 písm. i/ v spojení s § 28 ods. 8 zákona o potravinách, za nedostatky zistené 24.03.2021 pri úradnej kontrole v jej prevádzkarni v Šamoríne.
- Žalobkyňa už v správnej žalobe navrhla, aby bola táto vec prikázaná Krajskému súdu v Bratislave, na ktorom v súčasnosti prebiehajú viaceré konania, ktoré sa týkajú podobných prípadov. Zdôraznila, že z podobných dôvodov už Najvyšší súd Slovenskej republiky jej návrhom na prikázanie vyhovel.
- Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 07.12.2021 posúdenie otázky, či sú splnené podmienky pre delegáciu veci Krajskému súdu v Bratislave ponechala na rozhodnutie súdu. Bola názoru, že žalobkyňou uvádzané skutočnosti nemajú charakter výnimočných okolností, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci inému než miestne príslušnému súdu z dôvodu vhodnosti a odkázala na rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorý podobným návrhom žalobkyne nevyhovel.
- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prejednal tento návrh ako súd príslušný na rozhodnutie o prikázaní podľa § 85 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).
- Podľa § 85 ods. 3 SSP vec možno prikázať inému správnenému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. Účastníci konania majú právo sa vyjadriť k tomu, ktorému správnenému súdu by mala byť vec z dôvodu vhodnosti prikázaná, a tiež k dôvodom prikázania.
- Najvyšší súd už v minulosti posudzoval podobné návrhy žalobkyne na prikázanie veci a rozhodoval o nich rozdielne. Napríklad uzneseniami sp.zn. 10Nds/11/2017, sp.zn. 10Nds/4/2018, sp.zn. 5Nds/1/2019 alebo sp.zn. 9Nds/3/2021 podobným návrhom žalobkyne vyhovel, naopak, uzneseniami sp.zn. 8Nds/1/2020, sp.zn. 2Nds/1/2020 alebo sp.zn. 10Nds/2/2020 podobným návrhom nevyhovel. Nemožno tak hovoriť o existencii ustálenej súdnej praxe, z ktorej by najvyšší správny súd mohol vychádzať.

7. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi; príslušnosť súdu ustanoví zákon. V nadväznosti na to § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch ustanovuje, že zákonný sudca je sudca, ktorý predovšetkým vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde. Správny súdny poriadok upravuje príslušnosť správnych súdov v § 9 až 17. Prikázanie veci podľa § 85 SSP je tak zásahom do zákonom určenej príslušnosti súdov a tým aj do práva všetkých účastníkov na zákonného sudcu. V prípadoch § 85 ods. 1 a 2 SSP (tzv. delegácia nutná) je účelom prikázania veci, aby bolo zabezpečené právo účastníkov na súdnu ochranu, keďže ide o prípady, kedy zákonne príslušný súd nemôže konať a zachovanie jeho príslušnosti by viedlo k odmietnutiu spravodlivosti. V prípade prikázania podľa § 85 ods. 3 SSP (delegácia vhodná) však nemožno celkom jasne ustáliť takýto prevažujúci záujem na tom, aby o veci rozhodoval iný súd než ten, ktorý je podľa zákona príslušný.

8. Keďže prikázanie veci je zásahom do zákonom určenej príslušnosti súdu, musia byť dôvody vhodnosti uvedené v § 85 ods. 3 SSP aspoň približne rovnako závažné ako dôvody prikázania podľa § 85 ods. 1 a 2 SSP. Dôvody tohto prikázania musia byť mimoriadne závažné a celkom presvedčivé (porov. podrobný prehľad názorov doktríny a judikatúry v ods. 14 a 18 už cit. uznesenia sp.zn. 8Nds/1/2020 a ďalších cit. uznesení).

9. V prerokúvanej veci nie sú dané žiadne takéto osobitné dôvody. Založenie miestnej príslušnosti sídlom orgánu verejnej správy, ktorý rozhodoval v prvom stupni, je dôsledkom samotného rozhodnutia zákonodarca v § 13 ods. 1 SSP. Správny súdny poriadok bol schválený v roku 2015, teda v čase, keď v Slovenskej republike pôsobilo množstvo subjektov, ktoré mali jedno sídlo (jednu centrálu) a množstvo prevádzkarní po celom jej území. Rovnako tu v danom čase existovalo mnoho odvetví verejnej správy, v ktorých v prvom stupni pôsobili orgány verejnej správy s vymedzenou územnou pôsobnosťou, ale v druhom stupni už pôsobil orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky (okrem žalovanej napríklad aj úrady verejného zdravotníctva podľa zákona č. 355/2007 Z.z. alebo Slovenská obchodná inšpekcia podľa zákona č. 128/2002 Z.z.). Často pritom išlo práve o orgány, ktoré vykonávali intenzívnu kontrolnú činnosť v rôznych prevádzkarňach. Napriek tomu zákonodarcu ani pre tento prípad neustanovil žiadnu výnimku z miestnej príslušnosti. Inak povedané, zákonodarcu si bol vedomý, že môže bežne vzniknúť situácia podobná tej, v ktorej sa nachádza žalobkyňa, teda že sídlo jej centrály a sídlo druhostupňového orgánu budú na tom istom mieste (v Bratislave). Napriek tomu sa však vedome rozhodol založiť miestnu príslušnosť správneho súdu sídlom prvostupňového správneho orgánu.

10. Samotná okolnosť, že sídlo žalobkyne a sídlo žalovaného (druhostupňového) orgánu verejnej správy sú na jednom mieste, tak nemôže byť takou výnimočnou okolnosťou, ktorá by mala odôvodniť výnimku zo zákonom založenej miestnej príslušnosti súdu. Rovnako takým dôvodom nemôže byť okolnosť, že žalobkyňa a žalovaná sú účastníkmi podobných konaní. Tieto konania sú totiž podobné len v tom zmysle, že sa v nich aplikujú podobné právne predpisy. V skutočnosti však tieto konania nemajú žiadne spoločné skutkové okolnosti, keďže v každom z nich ide o sankciu za správny delikt, ktorého sa žalobkyňa mala dopustiť iným konaním, v inom čase a na inom mieste.

11. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd v predmetnej veci nezistil dôvody, pre ktoré by bolo vhodnejšie, aby prerokúvanú vec prejednal Krajský súd v Bratislave a preto návrhu žalobkyne nevyhovel.

12. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok